

'DE SUBSIDIES ZIJN EEN MANIER OM ONSZELF TE VERRUIMEN'

DE ROOVERS

Vanaf dit seizoen worden De Roovers structureel gesubsidieerd. Een eerste vrucht daarvan is *Vertezucht*, op basis van een tekst van Jef Aerts. De Roovers toeren al jaren rond met voorstellingen die een zeer duidelijke eigen stempel dragen. Wat ze met hun officiële erkenning zullen aanvangen, vroegen we aan Sofie Sente en Luc Nuyens, de 2 Roovers die momenteel in *Vertezucht* staan.

Foto Patrick De Spiegelare

De Roovers vonden elkaar in het conservatorium van Antwerpen, waar ze in '94 samen afstudeerden. Het team bestaat naast Sofie en Luc ook nog uit Robby Cleiren, Sara de Bosschere, Klaas Tindemans (dramaturg) en Stef Stessel (vormgever). Voor een subsidiedossier wordt een overzicht gevraagd van wat jullie de komende 4 jaar van plan zijn. Is het mogelijk zo ver in de toekomst te kijken?

Sofie Sente: 'Nu ja, daar zit wel een kleine nuance in: je moet het eerste jaar gedetailleerd uitwerken en voor de rest genoeg te bieden hebben voor de andere 3 jaren. Elk jaar opnieuw moet je dan een nieuw dossier indienen. Je krijgt dus de mogelijkheid om je dossier jaarlijks bij te schaven. Zo'n overzichtsdocument is belangrijk om te laten zien welke lijn je wilt volgen.'

Wat verandert er nu voor De Roovers met de subsidie?

Nuyens: 'Je merkt dat je op gebied van begroting plots rekening moet houden met een heel jaar. Je moet een planning op langere termijn maken. We hebben ook het verlangen uitgesproken om een eigen plek te hebben, zodat we niet elke keer moeten zoeken naar een ruimte waarin we kunnen werken.'

'Verder is er nog niet echt een verschil. Behalve dat we

meer samenkomen om teksten te lezen. We hebben nu ook een vaste dramaturg in dienst, Klaas Tindemans. Voor ons is het heel moeilijk om én te lezen én de dramaturgie te doen én te spelen én tegelijk te repeteren aan iets anders. Dan heb je iemand nodig die een stevige onderbouw legt van waaruit we vertrekken.'

'We hebben ook te kennen gegeven dat we zeker met 1 productie per jaar willen reizen, maar dat we het ook belangrijk vinden om terug te plooiën, zodat we niet altijd onder druk van een afgewerkt product komen te staan. Dat we voor onszelf tijd hebben om te bedenken wat, waarom, hoe...'

Sente: 'Anders verkoop je jezelf op heel korte tijd uit, dan wordt het iets dat aan jezelf voorbijgaat. We hebben gepland om aan het eind van het jaar een soort open laboratorium te maken, een week in Antwerpen en een week in Brussel. Daar kunnen we dan de dingen laten zien waar we mee bezig zijn: lezingen, dingen die ooit gebeurd zijn door iemand van ons, maar nooit veel getoond zijn.'

Als je zoekt naar een eigen plek, waar zou je die dan willen vinden?

Sente: 'In Antwerpen, maar dat is blijkbaar nogal problematisch. We kunnen wel iets huren, maar dan moet je echt iets goeds vinden. En kopen... tja, ik vind niet dat een theatergezelschap een gebouw moet kopen. Dan is het alsof je jezelf gaat verrijken. We willen vooral een werkplek, zodat we niet altijd met onze spullen onderweg moeten zijn.'

Veranderen de subsidies iets aan werken met co-producten?

Nuyens: 'Misschien zelfs nog meer. Nu hebben we de mogelijkheid om daar mee in bij te dragen. Tot nog toe was die co-productie een manier om iets te maken, waar het nu meer een manier is om onszelf te verruimen.'

Jullie zijn een ensemble dat aan de basis bestaat uit 6 mensen, maar jullie spelen niet altijd allemaal mee en er wordt bijna altijd met gasten gewerkt. Hoe houden jullie die eigenheid in stand?

Nuyens: 'De idee is dat iedereen moet doen wat hij vindt dat hij moet doen.'

Sente: 'Maar wel dat je ieder jaar samen iets blijft doen. Het is belangrijk dat we een verbinding houden met elkaar. De verbinding van wat we met ons zessen samen te vertellen hebben. Het uitnodigen van andere mensen en het spelen in andere gezelschappen verrijkt ook De Roovers.'

Nuyens: 'We kennen voorbeeldgroepen genoeg die zich beperken tot hun eigen kleine kring van mensen, en uiteindelijk wordt dat incest.'

Wat zijn de concrete toekomstplannen?

Sente: 'Het volgende project is *Van de brug af gezien* van Arthur Miller, een reisvoorstelling waarmee we eind februari in première gaan in de Monty. Daarna komt *De vrucht van hun arbeid*, het laboratoriumproject.'

Vertezucht van De Roovers, nog te zien tem.
30/11 in De Bottelarij in Brussel. Voor de voorstellingen op 22, 23, 24, 29 en 30/11 legt de Monty pendelbussen in die vertrekken om 18u30 vanuit Monty, Montignystraat 3, Antwerpen.
03/238.91.81.